

predsjednik Henry B. Eyring
prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Ne plašite se činiti dobro

Gospodin nam kaže da su, kad s vjerom stojimo na njegovoj stijeni, sumnja i strah umanjeni, a želja činiti dobro se povećava.

Moja draga braćo i sestre, ponizno se molim da Duh Gospodnji danas bude s nama dok vam se obraćam. Moje je srce puno zahvalnosti Gospodinu, čija je ovo Crkva, na nadahnuću koje smo osjetili u žarkim molitvama, nadahnutim propovijedima i anđeoskom pjevanju na ovom saboru.

U travnju je predsjednik Thomas S. Monson iznio poruku koja je ganula srca diljem svijeta, uključujući moje. Govorio je o moći Mormonove knjige. Potaknuo nas je da proučavamo njezina naučavanja, promišljamo o njima i primjenjujemo ih. Obecao je da ćemo, ako svakoga dana posvetimo vrijeme proučavanju Mormonove knjige, promišljanju o njoj i održavanju zapovijedi koje sadrži, imati živo svjedočanstvo o njezinoj istinitosti, a svjedočanstvo koje primimo o živućem Kristu odvest će nas na sigurno u vremenima nevolje. (Vidi »Moć Mormonove knjige«, *Lijahona*, svibanj 2017., 86–87.)

Poput mnogih od vas, prorokove riječi sam čuo kao glas Gospodnji upućen meni. I, poput mnogih od vas, odlučio sam poslušati te riječi. Od malena sam osjetio svjedočanstvo

da je Mormonova knjiga riječ Božja, da su se Otac i Sin ukazali i obratili Josephu Smithu te da su drevni apostoli došli proroku Josephu kako bi obnovili svećeničke ključeve Gospodinove Crkve.

S tim svjedočanstvom sam svakodnevno čitao Mormonovu knjigu više od 50 godina. Stoga bih možda s pravom mogao pomisliti da su riječi predsjednika Monsona bile upućene nekom drugom. No, poput mnogih od vas, osjetio sam prorokov poticaj i njegovo me obećanje pozvalo da uložim veći trud. Mnogi od vas ste učinili što i ja: molili se s većom nakanom, revnije proučavali Sveta pisma i više se trudili služiti Gospodinu i drugima za njega.

Sretan rezultat za mene, a i mnoge od vas, bio je ono što je prorok obećao. Oni od nas koji su ovaj nadahnuti savjet primili k srcu, jasnije su čuli Duha. Otkrili smo veću moć oduprijeti se iskušenjima i imali veću vjeru u uskrslog Isusa Krista, u njegovo evanđelje i u njegovu živuću Crkvu.

U vrijeme povećanog komešanja u svijetu, ta povećanja svjedočanstva odagnala su sumnju i strah i donijela nam osjećaj mira. Slijeđenje savjeta

predsjednika Monsona za mene je imalo još dva prekrasna učinka: prvo, Duh kojeg je obećao stvorio je osjećaj optimizma o onome što predstoji, čak i dok izgleda da se komešanje u svijetu povećava. I drugo, Gospodin mi je dao – a i vama – još veći osjećaj njegove ljubavi za one u nevolji. Osjetili smo povećanu želju otići spasiti druge. Ta je želja bila središte službeništva i naučavanja predsjednika Monsona.

Gospodin je proroku Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju obećao ljubav za druge i hrabrost kad su se zadaće pred njima činile prevelikima. Gospodin im je rekao da će potrebna hrabrost proizaći iz njihove vjere u njega kao njihove stijene:

»Ne plašite se činiti dobro, sinovi moji, jer što god posijete, to ćete također žeti; zato, posijete li dobro, također ćete žeti dobro kao nagradu svoju.

Zato ne boj se, malo stado; čini dobro; nek se zemlja i pakao udruže protiv vas, jer ako ste izgrađeni na stijeni mojoj, oni ne mogu pobijediti.

Gle, ja vas ne osuđujem; pođite putevima svojim i ne griješite više; izvršavajte s trezvenošću djelo koje vam zapovjedih.

Oslanjajte se na mene u svakoj misli; ne sumnjajte, ne bojte se.

Promotrite rane što probodoše bok moj, i također otiske čavala na rukama i nogama mojim; budite vjerni, obdržavajte zapovijedi moje, i baštinit ćete kraljevstvo nebesko« (NiS 6:33–37).

Gospodin je svojim vođama Obnove rekao, i nama kaže da su, kad s vjerom stojimo na njegovoj stijeni, sumnja i strah umanjeni, a želja činiti dobro se povećava. Kad prihvatimo poziv predsjednika Monsona da u svoja srca posadimo svjedočanstvo o Isusu Kristu, stječemo moć, želju i hrabrost ići spasiti druge ne brineći se o vlastitim potrebama.

Mnogo puta sam vidio takvu vjeru i hrabrost kad su se vjerni sveci posljednjih dana suočavali sa strašnim iskušenjima. Primjerice, bio sam u

Idahu kad je popustila brana Teton 5. lipnja 1976. Spustio se vodeni zid. Tisuće su napustile svoje domove. Tisuće domova i tvrtki je uništeno. Začudo, manje od 15 ljudi je poginulo.

Ono što sam tamo vidio, vidio sam kad god bi sveci posljednjih dana čvrsto stajali na stijeni svjedočanstva o Isusu Kristu. Zato što ne sumnjaju da bdije nad njima, postaju neustrasivi. Zanemaruju vlastita iskušenja i idu pomoći drugima. A to čine iz ljubavi za Gospodina, ne tražeći nikakvu nagradu.

Na primjer, kad je popustila brana Teton, par svetaca posljednjih dana bio je na putovanju, kilometrima od svog doma. Čim su čuli vijesti na radiju, žurno su se vratili u Rexburg. Umjesto da odu do svog doma vidjeti je li uništen, potražili su svog biskupa. Bio je u zgradi koja se koristila kao centar za oporavak. Pomagao je usmjeriti tisuće volontera koji su pristizali u žutim školskim autobusima.

Par je prišao biskupu i rekao: »Upravo smo se vratili. Biskupe, kome možemo pomoći?« Dao im je imena obitelji. Par je ostao uklanjajući mulj i vodu iz jednog po jednog doma. Danima su radili od jutra do mraka. Naposljetku su uzeli pauzu kako bi otišli vidjeti svoj dom. Nestao je u poplavi, ne ostavivši ništa. Stoga su se brzo vratili i vratili se do biskupa. Upitali su: »Biskupe, imate li nekoga kome možemo pomoći?«

To čudo mirne hrabrosti i dobrotvornosti – čiste Kristove ljubavi – ponavljalo se tijekom godina diljem svijeta. Dogodilo se u strašnim danima progona i iskušenja u vrijeme proroka Josepha Smitha u Missouriju. Dogodilo se dok je Brigham Young vodio izlazak iz Nauvooa i zatim pozvao svece na nenastanjena mjesta diljem zapada Sjedinjenih Država, kako bi si međusobno pomogli uspostaviti Sion za Gospodina.

Ako čitate dnevnik ovih pionira, vidite kako vjera čudesno zamjenjuje sumnju i strah. I čitate o svecima koji su napustili svoje brige kako bi

pomogli nekome drugome za Gospodina, prije nego što se vrte svojim ovcama ili neizoranim poljima.

Isto sam čudo vidio prije nekoliko kratkih dana nakon uništenja koji je uragan Irma prouzročio u Portoriku, Saint Thomasu i Floridi gdje su sveci posljednjih dana u zajedništvu s drugim crkvama, skupinama mjesne zajednice i nacionalnim organizacijama započeli s čišćenjem.

Poput mojih prijatelja u Rexburgu, jedan par nečlanova na Floridi bio je usredotočen na pomaganje u zajednici, a ne na rad na vlastitom imanju. Kada su neki susjedi, sveci posljednjih dana, ponudili svoju pomoć oko dva velika stabla koja su blokirala njihov prilaz, par je objasnio kako su ih preplavili osjećaji, te da su se okrenuli pomoći drugima, vjerujući da će Gospodin pružiti pomoć koju su trebali u vlastitom domu. Suprug je zatim rekao kako su, prije nego su članovi Crkve došli ponuditi pomoć, molili. Zatim su primili odgovor da će pomoć pristići. Došla je nekoliko sati nakon toga.

Čuo sam da su neki počeli zvati svece posljednjih dana, koji su nosili žute majice Ruku pomoći, žutim anđelima. Jedna je svetica posljednjih dana odvezla svoj automobil na servis, a čovjek koji joj je pomogao opisao je »duhovno iskustvo« kada su ljudi u žutim majicama uklonili stabla iz njegovog dvorišta te je tada rekao: »Pjevali su mi neku pjesmu o tome da sam dijete Božje«.

Još je jedna stanovnica Floride – koja također nije naše vjere – rekla da su sveci posljednjih dana došli u njezin dom dok je radila u svojem uništenom dvorištu te se osjećala preplavljeno, ushićeno i pred plaćem. Volonteri su činili, njezinim riječima, »čisto čudo«. Služili su ne samo marljivošću, nego i uz smijeh i osmijehe, ne prihvaćajući ništa zauzvrat.

Vidio sam marljivost i čuo taj smijeh kada sam kasno u subotu posjetio skupinu svetaca posljednjih dana u Floridi. Volonteri su stali s čišćenjem dovoljno dugo kako bih se rukovao s

nekoliko njih. Rekli su da je 90 članova njihovog kolčića u Georgiji samo noć prije napravilo plan pridružiti se u spašavanju u Floridi.

Napustili su Georgiju u 04.00 ujutro, satima vozili, radili tijekom dana i dugo u noć te planirali ponovno raditi sljedeći dan.

Opisivali su mi to s osmijehom i dobro raspoloženi. Jedini stres koji sam osjetio bio je jer su željeli stati s primanjem zahvala kako bi se mogli vratiti na posao. Predsjednik kolčića ponovno je pokrenuo svoju motornu pilu i radio na oborenom stablu, a biskup je uklanjao ostatke stabla dok smo ulazili u svoje vozilo kako bismo otišli do sljedećeg tima za spašavanje.

Ranije toga dana, dok smo se vozili od još jednog mjesta, muškarac je prišao automobilu, skinuo kapu i zahvalio nam na volonterima. Rekao je: »Nisam član vaše Crkve. Ne mogu vjerovati što ste učinili za nas. Bog vas blagoslovio.« Volonter SPD-a koji je stajao pokraj njega u svojoj žutoj majici nasmiješio se i slegnuo ramenima kao da ne zaslužuje nikakvu pohvalu.

Dok su volonteri iz Georgije došli pomoći ovom čovjeku koji to nije mogao vjerovati, stotine svetaca posljednjih dana iz tog vrlo uništenog dijela Floride prešli su stotine kilometara na jug do drugog mjesta u Floridi gdje su čuli da su ljudi bili teže pogođeni.

Tog dana sam se prisjetio proročkih riječi proroka Josepha Smitha i bolje ih razumio: »Čovjek ispunjen ljubavlju prema Bogu nije zadovoljan samo davanjem blagoslova svojoj obitelji nego putuje svijetom, željan blagosloviti cijeli ljudski rod« (*Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith* [2007.], 426).

Takvu ljubav vidimo u životima svetaca posljednjih dana posvuda. Svaki put kad se negdje u svijetu dogodi tragičan događaj, sveci posljednjih dana doniraju sredstva i volontiraju u humanitarnim nastojanjima Crkve. Zahtjev za volonterima je rijetko potreban. Zapravo, ponekad moramo zamoliti one koji žele volontirati da pričekaju s putovanjem do mjesta za

oporavak dok se oni koji usmjeravaju posao ne pripreme primiti ih.

Ta želja blagosloviti je plod ljudi koji stječu svjedočanstvo o Isusu Kristu, njegovom evanđelju, njegovoj obnovljenoj Crkvi i njegovom proroku. Zbog toga Gospodinov narod ne sumnja i ne boji se. Zbog toga misionari dobrovoljno služe na svakom kraju svijeta. Zbog toga se roditelji mole sa svojom djecom za druge. Zbog toga su vođe pozvali svoje mlade da prihvate zahtjev predsjednika Monsona da se udube u proučavanje Mormonove knjige. Plod dolazi ne zbog poticaja vođa već zbog djelovanja mladih po vjeri. Njihova vjera, na djelu, što zahtijeva nesebičnu žrtvu, donosi promjenu srca koja im omogućuje da osjete Božju ljubav.

Naša srca, međutim, ostaju promijenjena samo ako nastavimo slijediti proročki savjet. Ako se prestanemo truditi nakon jednog značajnog truda, promjena će izbljediti.

Vjerni sveci posljednjih dana povećali su svoju vjeru u Gospodina Isusa Krista, u Mormonovu knjigu kao riječ Božju i u obnovu svećeničkih ključeva u njegovoj istinitoj Crkvi. To povećano svjedočanstvo dalo nam je veću hrabrost i brigu za drugu Božju djecu. No izazovi i prilike pred nama zahtijevaju čak i više.

Ne možemo predvidjeti detalje, no znamo širu sliku. Znamo da će u

posljednjim danima svijet biti u komešanju. Znamo da će usred bilo koje nevolje koja dođe Gospodin voditi svece posljednjih dana da pronesu evanđelje Isusa Krista svakom narodu, plemenu, jeziku i puku. I znamo da će Gospodinovi pravi učenici biti dostojni i spremni primiti ga kad ponovno dođe. Ne trebamo se bojati.

Stoga, premda smo već izgradili vjeru i hrabrost u svojim srcima, Gospodin očekuje više od nas – i od naraštaja nakon nas. Trebat će biti snažniji i hrabriji jer će oni činiti čak i veće i teže stvari od nas. I suočit će se s povećanom oprečnošću neprijatelja naših duša.

Gospodin je dao način stjecanja optimizma u budućnosti: »Oslanjajte se na mene u svakoj misli; ne sumnjajte, ne bojte se« (NiS 6:36). Predsjednik Monson nam je rekao kako to učiniti. Trebamo promišljati o Mormonovoj knjizi i riječima proroka i primjenjivati ih. Trebamo se uvijek moliti. Biti vjerni. Služiti Gospodinu svim srcem, moću, umom i snagom svojom. Trebamo se moliti svom snagom svog srca za dar dobrotvornosti, čiste Kristove ljubavi (vidi Moroni 7:47–48). I više od svega, trebamo biti dosljedni i ustrajni u slijeđenju proročkog savjeta.

Kad je put težak, možemo se osloniti na Gospodinovo obećanje – obećanje na koje nas je podsjetio predsjednik Monson kad je često

citirao ove Spasiteljeve riječi: »I tko vas god primi, ondje ću i ja biti, jer ću ići pred licem vašim. Bit ću vam zdesna i slijeva, a Duh će moj biti u srcima vašim, a anđeli moji oko vas, da vas ponesu« (NiS 84:88).

Svjedočim da Gospodin ide pred licem vašim kad god ste na njegovoj dužnosti. Ponekad ćete biti anđeo kojeg Gospodin šalje da podigne druge. Ponekad ćete vi biti okruženi anđelima koji vas podižu. No uvijek ćete imati njegov Duh u svom srcu, kao što ste vidjeli da je obećano na svakoj sakramentalnoj službi. Samo trebate obdržavati njegove zapovijedi.

Pred nama su najbolji dani za kraljevstvo Božje na zemlji. Oprečnost će osnažiti našu vjeru u Isusa Krista, kao što to čini od vremena proroka Josepha Smitha. Vjera uvijek pobjeđuje strah. Zajednički rad stvara jedinstvo. Brižni Bog čuje vaše molitve za potrebite i odgovara na njih. On ne drijema niti spava.

Svjedočim da Bog Otac živi i želi da se vratite k njemu. Ovo je istinita Crkva Gospodina Isusa Krista. On vas poznaje, voli vas i bdije nad vama. Pomirio je za vaše i moje grijeha i grijeha sve djece Nebeskog Oca. Slijediti njega u životu i služenju drugima je jedini put do vječnog života.

O tome svjedočim i dajem vam svoj blagoslov i svoju ljubav. U sveto ime Isusa Krista. Amen.

predsjednik Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Tri sestre

Mi smo odgovorni za vlastito učeništvo i to nema veze – gotovo nikakve – s načinom na koji se drugi odnose prema nama.

Drage sestre, drage prijateljice, započeti Opći sabor zasjedanjem žena diljem svijeta vrlo je značajno i čudesno. Zamislite samo, sestre svih uzrasta, pozadina, nacionalnosti i jezika ujedinjene u vjeri i ljubavi prema Gospodinu Isusu Kristu.

Kada smo se nedavno susreli s našim voljenim prorokom, predsjednikom Thomasom S. Monsonom, izrazio nam je koliko on voli Gospodina. A ja znam da je predsjednik Monson vrlo zahvalan za vašu ljubav, molitve i predanost Gospodinu.

Jednom davno u dalekoj je zemlji živjela obitelj triju sestara.

Prva je sestra bila **tužna**. Činilo joj se kako ništa na njoj, od nosa do brade i od glave do pete, nije bilo sasvim dovoljno u redu. Kada bi progovorila, često su riječi izlazile čudno i ljudi su se smijali. Kada bi ju netko kritizirao ili ju »zaboravio« pozvati na nešto, ona bi se posramila, otišla i pronašla tajno mjesto gdje bi tužno uzdisala i pitala se zbog čega je njezin život tako pust i neveseo.

Druga je sestra bila **ljutita**. Sebe je smatrala vrlo pametnom, no uvijek je bio netko tko bi postigao bolji rezultat od nje na ispitima u školi. Također,

smatrala se zabavnom, poštenom, modernom i fascinantnom. Međutim, činilo se kako uvijek postoji netko tko je zabavniji, pošteniji, moderniji ili fascinantniji.

Nikada nije bila prva ni u čemu i to nije mogla podnijeti. Život ne bi trebao biti takav!

Ponekad bi verbalno napadala druge i činilo se kako je uvijek na rubu ogorčenosti ovime ili onime.

Naravno, to ju nije činilo ništa više omiljenom ili popularnom. Ponekad je stiskala zube i šake misleći: »Život je tako nepošten!«

Bila je tu i treća sestra. Za razliku od svoje tužne i ljutite sestre, ona je bila, jednostavno, **radosna**. A nije to bilo zbog toga što je pametnija, ili ljepša ili sposobnija od svojih sestara. Ne, ljudi su i nju ponekad izbjegavali i zanemarivali. Ponekada bi ismijavali ono što je odjenula ili nešto što je rekla. Pokatkad su govorili zločeste stvari o njoj. No, nije dopustila da je takve stvari previše uznemiruju.

Ova je sestra voljela pjevati. Nije imala savršen ton, i ljudi su joj se smijali, no to je nije spriječilo. Rekla bi: »Neću dopustiti da me drugi ljudi i njihovo mišljenje spriječe da pjevam!«

Činjenica da je nastavila s pjevanjem razljutila je njezine sestre.

Prošlo je mnogo godina i s vremenom je svaka sestra došla do kraja svoga puta na zemlji.

Prva je sestra, koja je uvijek iznova otkrivala velika razočaranja u životu, s vremenom preminula *tužna*.

Druga je, svakoga dana pronalazeći nešto što ne voli, preminula *ljutita*.

A treća je sestra, provevši svoj život pjevajući svoju pjesmu svom snagom i sa samouvjerenim osmijehom na licu, preminula *radosna*.

Naravno, život nikada nije tako jednostavan i ljudi nikada nisu tako jednodimenzionalni kao ove tri sestre iz priče. No, čak i ekstremni primjeri poput ovih mogu nas podučiti nečemu o nama samima. Ako ste poput većine nas, tada ste možda prepoznali dio sebe u jednoj, dvije ili možda sve tri sestre. Promotrimo pobliže svaku od njih.

Žrtva

Prva je sestra iz sebe činila žrtvu – kao netko protiv koga svi djeluju.¹ Činilo se kao da se sve stvari događaju samo da bi ju učinile nesretnom. S takvim pristupom životu, drugima je dopuštala da kontroliraju njezine osjećaje i ponašanje. Kada to činimo, dopuštamo da nas ljulja i zanositi svako mišljenje – a u ovo današnje doba to su sveprisutne društvene mreže, čiji vjetri pušu snagom uragana.

Drage sestre, zašto biste predale svoju sreću nekome ili skupini nekih tamo ljudi, koji ni malo ne mare za vas ili vašu sreću?

Ako ćete brinuti oko onoga što drugi govore o vama, preporučam ovaj lijek: upamtite tko ste. Sjetite se da dolazite iz kraljevske kuće kraljevstva Božjega, da ste kćeri Nebeskih Roditelja koji vladaju svemirom.

Imate božanski DNK. Posjedujete jedinstvene darove koji svoje porijeklo vuku iz vašeg duhovnog stvaranja i koji su se razvijali tijekom neizmjerne razdoblja vašeg predsmrtnog života. Vi ste dijete našeg milosrdnog i vječnog Oca na Nebu, Gospodina

nad vojskama, onoga koji stvori sve-mir, rasprostire zvijezde po beskrajnom prostranstvu i smjesti planete u svoje orbite.

Vi ste u njegovim rukama.

Vrlo dobrim rukama.

Rukama ljubavi.

Brižnim rukama.

I ništa što itko ikada kaže o vama neće to promijeniti. Njihove su riječi beznačajne u usporedbi s onime što je Bog rekao o vama.

Vi ste njegovo dragocjeno dijete.

On vas voli.

Čak i kada posrnete i kada se odvratite od njega, Bog vas voli. Ako se osjećate izgubljeno, napušteno ili zaboravljeno – ne bojte se. Dobri pastir će vas pronaći. Staviti će vas na svoja ramena. I odvest će vas kući.²

Drage moje sestre, neka ove božanske istine prodru duboko u vaša srca. I otkrit ćete da postoji mnogo razloga zbog kojih ne trebate biti tužne jer trebate ispuniti vječnu sudbinu.

Voljeni Spasitelj svijeta dao je život svoj kako biste mogle odabrati ostvariti tu sudbinu. Na sebe ste preuzele njegovo ime, njegove ste učenice. I zbog njega, možete odjenuti odjeću vječne slave.

Mrzitelj

Druga je sestra bila gnjevna na svijet. Poput tužne sestre, osjećala je kao da je netko drugi uzrok njezinih problema. Krivila je svoju obitelj, prijatelje, svoga šefa i kolege s posla, policiju, susjede, vođe Crkve, posljednje modne krikove, čak i jačinu solarnih ploča i običnu lošu sreću. I verbalno je nasrtala na sve njih.

Sebe nije smatrala zločestom osobom. Naprotiv, osjećala je da se jedina zauzima za sebe. Sve druge, vjerovala je, pokreće sebičnost, sitničavost i mržnja. Njezina je motivacija, s druge strane, bila dobra namjera – pravednost, poštenje i ljubav.

Nažalost, način razmišljanja ove ljutite sestre odviše je uobičajen. To su primijetili i u nedavnoj studiji u kojoj se proučavao sukob između protivničkih skupina. Kao dio studije, istraživači su

intervjuirali Palestince i Izraelce na Bliskom Istoku te republikance i demokrate u Sjedinjenim Američkim Državama. Otkrili su »da svaka strana osjeća da njihovu skupinu pokreće više ljubav, nego mržnja, no kada ih se upitalo zbog čega su u sukobu sa suparničkom skupinom, istaknuli su mržnju kao njihov pokretački čimbenik.«³

Drugim riječima, svaka je skupina sebe smatrala »dobrom« – poštenom, ljubaznom i pravednom. Nasuprot tome, svoje su suparnike smatrali »lošima« – neobrazovanima, nepoštenima, čak i zlima.

One godine kada sam ja rođen, svijet je bio uronjen u grozan rat koji je svijetu prouzročio agonizirajuću i bolnu tugu. Taj je rat započeo moj narod – skupina nekolicine ljudi koji su druge, određene, skupine smatrali zlima te su poticali mržnju prema njima.

Utišavali su one koje nisu voljeli.

Posramljivali su ih i demonizirali.

Smatrali su ih inferiornima – čak i manjima od ljudi. Jednom kada degradirate neku skupinu ljudi, najvjerojatnije ćete opravdavati riječi i djela nasilja protiv njih.

Naježim se kada se sjetim svega što se događalo u Njemačkoj u 20. stoljeću.

Kada nam se netko suprotstavlja ili se ne slaže s nama, primamljivo je pretpostaviti kako nešto nije u redu s tom osobom. A vrlo je lako njihovim riječima ili djelima pripisati najgore motive.

Naravno, uvijek se moramo zauzimati za ono ispravno, a ponekada moramo podignuti svoj ton u tu svrhu. Međutim, kada to činimo s ljutnjom ili mržnjom u našim srcima – kada nasrćemo na druge kako bismo ih povrijedili, posramili ili utišali – izgledno je da to ne činimo u pravednosti.

Što je Spasitelj podučavao?

»A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone,

kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog.«⁴

Tako to čini Spasitelj. Prvi je korak srušiti prepreke koje stvaraju toliku ljutnju, mržnju, podjelu i nasilje u svijetu.

»Da«, mogli biste reći, »voljet ću svoje neprijatelje – ako bi oni činili to isto«.

Ali, to zapravo i nije važno, zar ne? Mi smo odgovorni za vlastito učeništvo i to nema veze – gotovo nikakve – s načinom na koji se drugi odnose prema nama. Očito se nadamo da će zauzvrat oni biti puni razumijevanja i dobrote, no naša ljubav prema *njima* ne ovisi o njihovim osjećajima prema *nama*.

Možda će naša nastojanja da volimo svoje neprijatelje umekšati njihova srca i utjecati na njih na dobro. A možda i neće. Ipak, to ne mijenja našu obvezu da slijedimo Isusa Krista.

Stoga, kao članovi Crkve Isusa Krista, voljet ćemo svoje neprijatelje.

Nadvladat ćemo ljutnju ili mržnju.

Ispunit ćemo naša srca ljubavlju za svu Božju djecu.

Doprijet ćemo do drugih kako bismo ih blagoslovili i služili im – čak i do onih »koji [nas] progone«.⁵

Autentični učenik

Treća sestra predstavlja autentičnog učenika Isusa Krista. Ona je učinila nešto što je vrlo teško – vjerovala je Bogu čak i usred ismijavanja i nevolja. Nekako je zadržala svoju vjeru i nadu, unatoč zastrašivanju i cinizmu oko sebe. Živjela je u radosti ne zbog toga što su njezine okolnosti bile radosne, nego jer je *ona* bila radosna.

Nitko od nas ne putuje kroz ovaj život bez otpora. Uz mnoštvo sila koje nas pokušavaju odvratiti s puta, kako zadržavamo svoj pogled usmjeren prema veličanstvenoj sreći obećanoj vjernicima?

Vjerujem kako odgovor možemo pronaći u snu proroka, prije nekoliko tisuća godina. Prorokovo ime je Lehi, a njegov je san zabilježen u dragocjenoj i predivnoj Mormonovoj knjizi.

U svom je snu Lehi vidio nepregledno polje, a u njemu čudesno stablo, prelijepo van svakog poimanja. Također, vidio je veliku skupinu ljudi kako ide prema tom stablu. Željeli su okusiti njegove plodove. Osjećali su i vjerovali da će im ono dati veliku sreću i mir.

Uzani je put vodio do tog stabla, a uz njega je bila željezna šipka koja im

je pomagala ostati na putu. Ali, i tamna je magla zaklanjala njihov pogled i prema putu i prema stablu. A možda je još opasniji bio zvuk glasnoga smijeha i ruganja koji je dolazio iz velike i prostrane zgrade u blizini. Zapanjujuće je bilo to što je podrugivanje uvjeralo neke ljude, koji su došli do stabla i okusili čudesan plod, da se počinju osjećati posramljeno i odlutaju.⁶

Možda su počeli sumnjati u to da je stablo uistinu bilo tako prekrasno kako su nekoć mislili. Možda su započeli ispitivati stvarnost onoga što su iskusili.

Možda su mislili ako se okrenu od stabla da će im život biti lakši. Možda im se više neće rugati ili ih ismijavati.

I zapravo im je izgledalo da su ljudi, koji su im se rugali, izgledali vrlo sretno i da se dobro provode. Stoga bi, možda, ako napuste stablo, bili dobrodošli u zajednicu u velikoj i prostranoj zgradi i možda bi im pljeskali zbog njihove prosudbe, umnosti i profinjenosti.

Ostanite na putu

Drage sestre, drage prijateljice, ako vam je ponekad teško držati se za željeznu šipku i čvrsto hodati prema spasenju, ako vas poljuljaju smijeh i izrugivanje drugih koji su naizgled samouvjereni, ako vas muče neodgovorena pitanja ili nauk koji još uvijek ne shvaćate, ako se osjećate tužno zbog razočaranja, potičem vas da se prisjetite Lehijevog sna.

Ostanite na putu!

Nikada ne ispuštajte željeznu šipku – Božju riječ!

A kada vas netko pokušava posramiti zbog blagovanja ljubavi Božje, ignorirajte ga.

Nikada nemojte zaboraviti da ste dijete Božje, čeka vas obilje blagoslova, ako možete naučiti činiti njegovu volju, živjet ćete s njim još jednom!⁷

Svjetovna obećanja molitve i prihvaćanja nisu pouzdana, neistinita su i nezadovoljavajuća. Božja su sigurna, istinita i radosna – sada i zauvijek.

Pozivam vas da razmislite o religiji i vjeri s veće perspektive. Ništa što je

ponuđeno u velikoj i prostranoj zgradi ne može se usporediti s plodovima živog evanđelja Isusa Krista.

Uistinu: »Ono što ljudsko oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo; to je Bog pripremio onima koji ga ljube.«⁸

Sam sam naučio da je put učenitva u evanđelju Isusa Krista put prema radosti. To je put prema sigurnosti i miru. To je put prema istini.

Svjedočim da po daru i moći Duha Svetoga to možete naučiti i sami.

U međuvremenu, ako vam put postane težak, nadam se da ćete pronaći utočište i snagu u našim predivnim organizacijama unutar Crkve: u Maloj školi, organizaciji Djevojaka i Potpornom društvu. Te su organizacije poput odmarališta na putu, gdje možete obnoviti svoje pouzdanje i vjeru za nastavak putovanja. One su sigurni dom gdje možete osjetiti osjećaj pripadnosti i primiti ohrabrenje od vaših sestara i sudružnica u učenitvu.

Ono što naučite u Maloj školi priprema vas za dodatne istine koje učite kao djevojke. Put učenitva kojim hodate u razredima Djevojaka vodi prema suradništvu i sestrinstvu Potpornog društva. Svakim korakom na putu dobivate dodatne mogućnosti za iskazivanje svoje ljubavi prema drugima kroz djela vjere, sućuti, ljubavi, čednosti i služenja.

Odabir ovoga puta učenitva odvest će vas do neizmjerne sreće i ispunjenja vaše božanske naravi.

Neće biti lako. Bit će potrebno uložiti sve što posjedujete – umnost, stvaralaštvo, vjeru, integritet, snagu, odlučnost i ljubav. Ali, jednoga ćete dana pogledati unatrag prema svojim nastojanjima, i gle, bit ćete zahvalne što ste ostale snažne, što ste vjerovali i što niste skrenule s puta.

Ustrajte

U životu postoji mnogo toga što ne možete kontrolirati. Ali, naposljetku, imate moć odabrati svoje odredište i mnoga svoja iskustva na putu. Ne radi se tu o vašim sposobnostima, nego o odlukama koje će promijeniti vaš život.⁹

Ne možete dopustiti okolnostima da vas rastuže.

Ne možete im dopustiti da vas razljute.

Možete se radovati što ste kćeri Božje. Možete pronaći radost i sreću u milosti Božjoj i u ljubavi Isusa Krista.

Možete biti radosne.

Potičem vas da svoja srca ispunite zahvalnošću za obilje i neograničenu dobrotu Božju. Moje drage sestre, vi to možete! Molim se svom svojom dušom da ćete donijeti odluku i ustrajati prema stablu života. Molim se da odaberete podići svoj glas i učiniti svoj život veličanstvenom simfonijom molitve radujući se u onome što ljubav Božja i čuda njegove Crkve i evanđelja Isusa Krista mogu donijeti na svijet.

Pjesma istinskog učenitva nekima će se činiti izvan tonaliteta ili čak preglasna. Od pamtivijeka je tako.

No našem je Nebeskom Ocu, i onima koji ga vole i štuju, to najdragocjenija i najljepša pjesma – uzvišena i posvećujuća pjesma o otkupiteljskoj ljubavi i služenju Bogu i bližnjima.¹⁰

Ostavljam vam svoj blagoslov kao apostol Gospodina da pronađete snagu i hrabrost za radostan napredak kao kći Božja dok svakoga dana radosno koraćate slavnim putem učenitva. U sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Vidi 2 Nefi 2:14, 26

2. Vidi Luka 15:4-6

3. Boston College, »Study Finds Intractable Conflicts Stem from Misunderstanding of Motivation«, *ScienceDaily*, 4. studenog 2014., sciencedaily.com

4. Matej 5:44-45

5. Matej 5:44

6. Vidi 1 Nefi 8

7. »Božje sam dijete ja«, *Dječja pjesmarica*, 2-3

8. 1 Korinćanima 2:9

9. Vidi »The Most Inspirational Book Quotes of All Time«, pegasuspublishers.com/blog

10. Vidi Alma 5:26